

sobota, 11.04.2026

Niedziela Miłosierdzia Bożego - Godzina Miłosierdzia

„Pragnę, aby święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników” (Dz. 699) – obiecuje Chrystus. Imówi jeszcze mocniej: „Dusze giną mimo mojej gorzkiej męki. Daję im ostatnią deskę ratunku, to jest święto Miłosierdzia mojego” (Dz. 965). To zdanie nie pozostawia złudzeń – chodzi o sprawę ostateczną: zbawienie duszy.

„Kto w dniu tym przystąpi do Źródła Życia...”

W centrum tego dnia stoi obietnica zdumiewająca w swojej hojności: „Kto w dniu tym przystąpi do Źródła Życia, ten dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar” (Dz. 300). Sam Chrystus wyjaśnia:

„W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze (...); niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza” (Dz. 699). Kluczem jest jedno słowo: ufność. Nie doskonałość, nie bezgrzeszność – lecz zaufanie.

Decyzja Kościoła: dar odpustu

Tę obietnicę Jezusa Kościół potwierdził i umocnił. Jan Paweł II, kierując się troską o zbawienie wiernych, ustanowił II Niedzielę Wielkanocną Niedzielą Miłosierdzia Bożego i związał z nią odpust zupełny (dekret *Misericors et miserator*, 5 maja 2000 r.).

Odpust zupełny oznacza darowanie przed Bogiem wszystkich kar doczesnych za grzechy już odpuszczone co do winy. To realna pomoc w drodze do Nieba.

Aby go uzyskać, należy spełnić zwykłe warunki:

- spowiedź sakramentalna (może być wcześniej; w tym dniu należy być w stanie łaski uświęcającej)
- Komunia święta
- modlitwa w intencjach papieskich
- brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu

Ponadto w samą Niedzielę Miłosierdzia:

- wziąć udział w nabożeństwie ku czci Bożego Miłosierdzia
- lub przynajmniej odmówić przed Najświętszym Sakramentem „Ojcze nasz” i „Credo”, dodając pobożne wezwanie do Jezusa Miłosiernego, np.: „Jezu Miłosierny, ufam Tobie”.

„Udziela się odpustu częściowego wiernemu, który – przynajmniej z sercem skruszonym – skieruje do Pana Jezusa Miłosiernego jedno z prawnie zatwierdzonych pobożnych wezwań” – podkreśla dokument.

To prosta droga – dostępna dla każdego.

A jeśli ktoś nie może?

Chorzy, osoby starsze, opiekunowie czy ci, których zatrzymują poważne obowiązki – także mogą uzyskać odpust zupełny, jeśli:

- wzbudzą pragnienie, by nie być przywiązany do żadnego grzechu
- odmówią przed wizerunkiem Jezusa Miłosiernego modlitwę «Ojcze nasz» i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. «Jezu Miłosierny, ufam Tobie»).
- postanowią wypełnić zwykłe warunki, gdy tylko będzie to możliwe – i potem je wypełnią

Jeśli nawet to jest niemożliwe, wystarczy duchowe zjednoczenie z wiernymi, _spełniającymi w zwyczajny sposób przepisane praktyki w celu otrzymania odpustu, ofiarowanie Miłosiernemu Bogu modlitwę, a wraz z nią cierpień związanych z chorobą czy trudami życia i postanawiając spełnić warunki uzyskania odpustu zupełnego, gdy tylko będzie to możliwe.

Odpust zupełny w Niedzielę Miłosierdzia Bożego można ofiarować za siebie lub za duszę w czyśćcu cierpiącą, ratując ją z czyśćca.

„Ostatnia deska ratunku”

Odpust zupełny można uzyskać także za pobożnie odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy przez wystawionym lub schowanym w tabernakulum Najświętszym Sakramentem – w każdym dniu.

Odpust zupełny można uzyskać dla siebie lub ofiarować go za dusze zmarłych, ratując tym samym dusze z czyśćca.

Pan Jezus namawiał do ratowania tych dusz od cierpień, powiedział: „O, gdybyś znała ich mękę, ustawicznie byś ofiarowała za nie jałmużnę ducha i spłacała ich długi Mojej sprawiedliwości” (Dz 1226).

Jeżeli wierny z powodu choroby lub innej słusznej racji nie może wyjść z domu, ale odmówi Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, pod zwykłymi warunkami również zyskuje odpust zupełny (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 12.01.2002 dotyczy całego terytorium Polski).

źródło EWTN Telewizja Katolicka